

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 9

בס"ד ערש"ק מברכין פר' חיי שרה חשון תשנ"ו

דבר החברותא

בו נוכל לעורר את האחדות והחדות האמונה הפשוטה ועל ידי כך יוצר קשר של אהבה ואחווה בין חברים מקשיבים לדבר ה' (שגדול הדיבור שמביא ליד מעשה, כמש"כ האמנתי כי אדבר שע"י הדיבור מגיעים לידי אמונה כמו"כ ע"י הכתיבה שזה בא מכח הדיבור)

מ שום כך אנו קוראים לכל החברים בקריאה של חיבה לתת לנו יד ולעמוד לימינו בהוצאה הסדירה של ה"חברותא" וקוראים לכל אלה שהיכולת בידם להשתתף ב"החברותא" נפרסם אותם במשך הזמן (כרגע מתוכנן להוציא פעם בשבועיים) לע"ע נפרסם מכתבים שכתבם הרא"ש בשנים קודמות עד כמה שידינו מגעת, וכ"כ ענינים על פרשת השבוע עפ"י הדרך שהתווה לנו מו"ר.

מרבית אנו תפילה להשי"ת שהוצאת ה"חברותא" ימלא את יעודו לחזק ידיים רפות ולאמץ ברכיים כושלות לחזק ולהתחזק ולהגיע יחד אל התכלית המקווה של האחדות השלימות כדי שנוכח כלנו יחד עם כל בית ישראל לגאולה השלמה ולבנין בית שלישי בב"א.

ש מחים אנו להגיש לפני ציבור אנ"ש את הגליון חדש / ישן ששמו החברותא. מזה זמן שמורגש חסרון דבר שאנו זקוקים לו כאויר לנשימה והוא דבר שמו"ר הרא"ש שליט"א כל השנים כל כך דיבר סביבו ובו תלה את כל התקוות והישועות והוא האחדות שבזה דייקא מנסה הבע"ד להלחם בכל כוחו, ובזה תלויה ועומדת כל הצלחת החברותא שבנה במשך שנות דור.

ל דבר בשבח האחדות אין כאן המקום להאריך ועוד נרחיב את הדיבור ע"ז אולם דבר אחד אפשר להעיר בערך האחדות שכן הקב"ה עצמו מעיד שמכיון שהם "עם אחד ושפה אחת ועתה לא יבצר מה כל אשר יזמו לעשות" (בראשית י"א ו') שגדול השלום שאפילו עובדים לע"ז לא בא עונש ואם לעובדי רצונו כך על אחת כמה וכמה לעושי רצונו כך שכל אשר חושבים ויוזמים לעשות חפץ ה' בידם להצליחם בכל מעשי ידיהם

ך לכן בעודו ובזירוזו של מו"ר הרא"ש שליט"א אמרנו להוציא מחדש את (הדף קשר) גליון החברותא שע"י השתתפות החברים

א כל מי שרוצה להתדבק להשי"ת באמת בלתי לה' לבדו, הוא מבין שאי אפשר להתדבק בו אם לא שידחה ממנו גבהות לבו, ויכיר חסרונו ופחיתותו תמיד כל כך שלא ידמה בעיניו שיש לו איזה מעלה, כי האמת הוא כך למשכיל, כי בלתי זה נאמר (משלי ט"ז ה') תועבת ה' כל גבה לב, ור"ל אפילו בלב, ואפילו בכל דהוא, כמו (מלכים ב' ד' ב') אין לשפחתך כל בבית, וכמו שאמרו בגמרא (סוטה ה' ע"א) לא מינה ולא מקצתה, מי זוטר מאי דכתיב תועבת ה' וגו', וכל מה שיבין שפלותו ויתמיד בה במחשבה ובמעשה, יותר ירגיש דביקות נפשו בהשי"ת, ועל ידי זה ילהוט לבו להיות רודף אחר השפלות, ולהיות זנב לאריות ולא ראש לשועלים, בראותו כי יותר מהמקטין את עצמו ומשפיל את עצמו בלבו יותר יכול להתדבק להשי"ת, ומה לו יותר מהעולם הזה כי אם זה, הלא כולם כאין נגד זה הדביקות, כי הכל כלה ואבד והוא יעמוד יסוד לנצח.

ך באמת לא כל אדם זוכה, רק (אבות פרק ב' משנה ט"ז) לא עליך המלאכה לגמור כו', ואנו צריכים להפשיט עצמינו בכל האפשר, במה דאפשר, ובעת האפשר, מכל עניני העולם הזה, ולהדבק בהשי"ת על ידי התורה ומעשים טובים באמת, והכל על ידי שפלות. (יושר דברי אמת אות ו')

הקדושה. וכך אנו מוצאים אצל יוסף הצדיק ע"ה, בשעה שהגיע לניסיון עם אשת פוטיפר הראה לו דמות דיוקנו של אביו, שזהו בחינת הפחד שהשי"ת צמצם עצמו בסיבה זו שהיה בכוחו להחליש את האש הבוערת בקרבו. ובאותו רגע ממש התנוצצה לו הבחירה, לברוח, והוא הפשיט מעילו וברח! מכאן אנו רואים ומקבלים את המושג מה זו אמונה! שאנו מוצאים אותה בבשרנו ע"י הסיבות שהקדוש ברוך הוא שולח לנו סיבות שונות מיוחדות בזמן התגברות המדה הרעה, להחלישה, וע"י הסיבה לא ליתן לה להוציאה מהכח אל הפועל. אשר בלעדיה ודאי לא יוכל האדם לעמוד בשום נסיון.

וזאת אנו לומדים היטב מדוד המלך ע"ה אשר ביקש מהשי"ת שלא יביאהו יותר לידי נסיון אחרי מעשה בת שבע, אשר חישב בדעתו כי יכול לעמוד בנסיון אחרי שהרג יצרו כאמרו ולבי חלל בקרבי, ויכול להתגבר מעצמו, או אז הפילו הקב"ה שלא שלח לו צבאותיו, הסיבה, להצילו, וע"ז הודה והתוודה והתחנן: "בחנת לבי, פקדת לילה. צרפתי בל'תמצא, זמותי, בל'יעבר'פיו". והורה לנו דרך תשובה ליחיד ולרבים דרך שנתנסה מעצמו ועל בשרו, כי רק ע"י סיבה שהיא יד שלוחה מאת ה' יש לו כח התגברות על המדה הרעה. בעצם הבחירה שהוא בוחר בסיבה שהוא הפחד מן הסכנה האופפת אותו תמיד פן יבולע לו מיצרו המבקש לטורדו מן העולם ולנתקו משורשו ומיסוד חייו.

ואז יגיע לתכליתו, לאהבה וליראה את שמך, בסדר הדרגה מיוחדת, ע"י שהוא מהפך את האהבה הטפילה שהיא מדה

...אבל ניתן לאדם הבחינה של בחירה, היינו, בשעה שעושה ופועל פעולותיו, ואף אם יהיו מעשים טובים בעצם מהותם, הסכנה הצפונה בהם, שמא ייחס זאת לעצמו לכשרונו וגדלותו. או אפילו יתברך בלבבו לאמר כי ה' עזר לו בפעולותיו, ואז ידמה בדעתו כי גם פעל פעולותיו מתוך שפלות, שאינה אלא שפלות מדומה ותרמית יצרו. כי אז רק מדבר מציאות הרחמים ולא חי עם מציאות זו, והוא נפרד מציאות הקדושה ומגשם את פעולותיו מתוך שהוא חי תמיד, כמעט בלא יודעין! עם גדלותו. ולא מתוך שפלות האמת. כי שפלות האמת היא השפלות הפשוטה שהוא מרגיש בכל רגע מחייו ובכל מאמצי חייו את מציאות הרחמים בבחינת מה שאמר דוד המלך ע"ה: "לולא ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי" ובכל נשימה ונשימה שהוא חי, הוא מפחד פחד עולם שלא ינתק ברגע קט קשרו עם מציאות בוראו שחי עמו כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי אשר כך ביטא דוד מלכא משיחא דביקותו בבורא יתברך.

וזו היא בחינת האמונה הפשוטה, בחינת התפשטות הגשמי, ע"י הפחד, שהפחד בעצמו הוא התפשטות הגשמי, (כמד"כ אשרי אדם מפחד תמיד). ועל ידו יזכה למדרגות הצדיקים שחיו כך במשך כל ימי חייהם שתמיד התיראו שלא יינתקו מציאות הבורא שהיא האמונה הפשוטה שכל כולה בהעלמה!.

כי משה רבנו ע"ה שעליו נאמר ותחסרהו מעט מאלוקים, ביקש מאת הקדוש ברוך הוא "הראני נא את כבודך" והתשובה היתה: "כי לא יראני האדם וחי" - "ופני לא

יראו" וכי רק ע"י סיבות ניתן לבחון מציאות

רעה שלו לפחד, שהיא מדה רעה של הטבע. ומהפכה לפחד ה', ומשם יגיע לאהבה של אין סוף ויראת הרוממות של אין סוף!.

וכדי להגיע לכל האמור למעלה, כדי להתחיל לחיות כך, אין האדם יכול להגיע לכך אלא ע"י עקשנות תמידית לניצח את האויש, ובכל נפילה ונפילה שהוא נופל בהכרח יתעורר לקום לתחיה ולא יישאר בנפילתו, אלא יילחם ללא ליאות נגד דמיונות היצר המראה לו כאילו הוא נאבד כבר מן העולם, וילמד דבר זה עצמו מן הצר הצורר אותו כפי שדוד המלך ע"ה גילה לנו רז זה: "מאויבי תחכמני", מזה האויב השטן שלא התעייף ולא התייאש ונטפל לו

בעקשנות נוראה ליוחנן כהן גדול אשר שימש בכהונה גדולה לפני ולפנים בקדשי הקדשים משך שמונים שנה תמימות ובעת כהונתו היה צדיק גמור, ובכל זאת ובכל אלה, לא אמר השטן נואש. אלא פעם אחרי פעם קם לשטנו בעקשנותו כי גברה ניסה פעמים אין ספור עד שהכריעו ועשהו צדוקי. וממנו ניקח לעבוד את ה', נלמד מעקשנות הרעה עד כמה יכול האדם עם עקשנותו להגיע למצב של שלימות להכריח מציאות הקדושה שלא יהיה נידח ממנה, להתעקש על קשרו עם הקדושה, ושלא יהיה מנותק ממנה, ככתוב: " כי לא ידח ממנו נידח".!

בידידות ובברכה ...

ידיעות מחיי החברותא:

א. בכל יום חמישי בשעה 3 אחה"צ נוסעים להשתטח על קברות צדיקים מרח' הטורים פרטים אצל ר' דוד גולדשטיין טל: 050-281535

ב. בכל יום לפנות בוקר בין השעות 6:5 מתקיים שיעור בגמ' בבית הכנסת אמונת ישראל (גרזייסק) מפי הרב יהודה פרוש שליט"א.

ג. בכל מוצאי שבת קודש נוסעים לקבר דן בן יעקב להשתתף בסעודת מלוה מלכה. יוצאים כשעתיים אחרי השבת מרח' יוסף הנשיא 5

ד. בכל שבת מברכים או שבת שחל בו להיות ר"ח שובתים את השבת ביחד באתרא קדישא מירון. פרטים והרשמה אצל משפ' טוקצ'נסקי טל: 6535774

שהשמחה במעונם

להרב גדליה סגל ולבנו הר"ר זאב לאירוסי הבת - נכדה
להר"ר נפתלי פרנקל להולדת הנינה
להר"ר מנחם מלר לנשואי הבת
להר"ר יעקב מנדלוביץ לנשואי הבן
להר"ר אברהם זאב להולדת הבן
להר"ר שלמה פישר להכנס בנו לעול המצוות

חברי המערכת

י.ל. פרוש

צ. ראנד

מ. קלירס

ת.ד. 5020 ירושלים

ב"ה, ירושלים ת"ו, חשון תשלט

שלומים מרובים מציון וירושלים

לכבוד ...

להדוף כל צר ואויב, אשר שרשם וראשית צמיחתם הוא האויב הפנימי של האדם טבעו ומדותיו הרעים, אשר עד שלא יכיר בהם וידע להתפחד מהם עדיין לא התחיל להגיע לקוצו של יוד של אלף של עבודה והכרת תכליתו וחובתו בעולמו.

אם נזכה להגיע לבחינה זו של עבודת ה' המוטלת עלינו, או אז תיפסקנה המחלות בעולם, כי אם נתעורר מעצמנו, אין צורך בשום מחלות לעורר אותנו על תקון נפשנו, כי לא יוכלו להיות יותר קטרוגים, כי עבודה כזו היא עצמה מכרזת ואומרת מעצמה "הס קטגור וקח סגור מקומו! למען נאמו סלחת!".

או אז, לא יחסר לשום אדם מישראל שום דבר, כי תצמח הישועה הכללית ותשועת הכלל, ובתוך הכלל ייושע הפרט, כי הפרט הוא הכלל. וגם את תהיה לך ישועה, ועוד תרוו רוב נחת ... כי אז תתעוררנה הניצוצות הקדושות אשר נידחו ונתפזרו לעורר הרהורי תשובה בלבות כל בני ישראל באשר הם שם וכולם כאחד יגידו ויעידו ה' אחד ושמו אחד, ויהי רצון שיהא זאת בפהרה בימינו אמן כן יהי רצון.

הדבר תלוי בנו, בכל אחד ואחד מאתנו, בכל רגע ונשימה מעצם חיינו, ואולי תכשר הנשימה הזאת העכשוית, ולמה נחמיצנה? - רק צריכים לתת את המאבק, שלא נתייאש לעולם, וגם לא נתייגר במעשינו, רק נבקש להכיר אמיתות מציאותנו. אז נזכה להיות חבוקים ודבוקים בבוראנו מתוך עצמת הכאב. הכאב עצמו הוא המקשר עם הקדושה, בפנימיותו חבויה הקדושה עצמה.

כדי לעורר רחמים ולהמתיק דין אנו זקוקים לאיתערותא דלתתא, להתעוררות של מטה, שבחינת האנוש הקרוץ מחומר עפר ואפר יכיר אפסותו באותה מדה של שלימות כפי שבוראו מכיר את יסודו, יסוד האין. וצריכים חברים שיתנו את דעתם וימסרו את נפשם בבחינת שלימות הרצון עד שלא יהיה קיים אצלם שום רצון אחר אלא זאת, לחיות בשלימות בחינת הביטול כפי שדוד המלך ע"ה הגדיר אותה בשירת מאבקו על קיומו "בהמות הייתי עמד". להגיע דרך הבחירה יתרון האדם, לבחינת הבהמה נטולת הבחירה, שאינה יודעת מה, אינה מכירה בהעשרת בעליה על ידה, ואין לה תקוות שכר.

כך צריכה להיות עבודתנו. וזו היתה עבודת כל הגדולים והאבות הקדושים וכל הצדיקים האמיתיים מקיימי עולם. וזו היא גם דרך הגאולה של עם ישראל, אין לה אחות, אין דרך אחרת. יחידה היא דרך האמת גם היא ארוכה, ארוכה מאד. בידינו ובכוחינו להגיע אליה לעלות עליה, עלינו לקצר אותה, כי כשל כח הסבל, כולי האי ואולי הגיע עת דודים. להיגאל. גאולה פשוטה כמשמעה, גאולה אמיתית אחרונה שאין אחריה גלות ומכאובים, הקב"ה חפץ בנו, אנו צריכים לתת את רצוננו, רצון האמת, ולא לשעות ברצון של הבל והבאי, כי חבל חבל, חבל מאד, שלא נתפוס את השעה. ולמה ומדוע נפקירנה למשנאינו ולמקטריגנו. נחגור עוז, ניאבק יחד, עד שנהיה כחוליות בשרשרת של ברזל אשר לא תינתק לעולם, נהפוך להיות מחול ומחוגה

